

لن نرحل!

زنان فلسطینی در خط مقدم مبارزه با رژیم غاصب صهیونیستی

در این اتفاقات برای اولین بار شبکه‌های اجتماعی بازوی کمک فلسطینیان بودند. مونا توانست با پخش فیلم‌های مؤثر همراه با ترجمه و گفت‌وگوهای طولانی و تأثیرگذار از این پلتفرم‌ها به خوبی در جهت اطلاع‌رسانی استفاده کند. انتشار تصویرهایی که هر شب از رخدادها و دستگیری‌های محله (دستگیری جوانان با لبخند) گرفته می‌شود، بیشتر به دیده‌شدن جنیش و حمایت از بازپس‌گیری محله شیخ جراح کمک کرد.

مونا در مصاحبه‌هایش درباره نقش زنان فلسطینی و تأثیر آن‌ها در مقاومت توضیحات بسیار جالبی می‌دهد. او اعتقاد دارد که زنان، چه در تربیت فرزند و انتقال آرمان‌های فلسطینی و چه در مبارزه عملیاتی، مثل آنچه که خودش در بخش رسانه‌ای انجام می‌دهد، در خط مقدم مقاومت هستند.

ما دست‌بردار نیستیم!

اختلافاتی که پس از اتفاقات محله شیخ جراح در مسجدالاقصی رخ داد، مثل یک دومینو در شکل‌گیری جنگ و مطرح‌شدن بحران محله شیخ جراح عمل کرد و باعث شد یکی از شرط‌های آتش‌بس، توقف اشغال محله شیخ جراح باشد.

در این زمان با اینکه غزه تحت آتش شدید رژیم صهیونیستی بود و موشک‌های حماس هم به سرزمین‌های اشغالی برخورد می‌کردند، باز محله شیخ جراح در صدر اخبار بود و متوقف‌نشدن این جریان حاصل تلاش فعالانی مثل مونا بود که اجازه ندادند واقعه محله شیخ جراح به یک اتفاق گذرا تبدیل شود.

مونا تعریف می‌کند که در این مقاومت و حضور هر روزه در این محله و برگزاری مراسم گوناگون، شهرک‌نشینان اسرائیلی اجازه داشتند اسلحه حمل کنند، با ساکنان محله برخورد کنند، پلیس حامی داشتند و افرادی را که همراه با او برای حمایت از جنبششان تجمع برگزار می‌کردند، سرکوب می‌کردند؛ آن هم با شوک الکتریکی، بمب‌های صوتی و ضرب و شتم بسیار. ولی مونا و هم‌زمانش بسیار ثابت‌قدم بودند و حتی در پیامی مطرح کردند که با وجود همه تخلفات، حملات و ... دست‌بردار نیستند و از جلوی خانه‌هایشان کنار نمی‌روند.

در طول فعالیت‌های این جنبش، دنبال‌کننده‌های صفحه اینستاگرام مونا از ۱۳ هزار نفر به بالای یک میلیون نفر رسید و شاید زمانی که شما این گزارش را می‌خوانید، تعدادشان بیشتر هم شده باشد.

یکی از عواملی که به شکل‌گیری جنگ امسال رژیم صهیونیستی با حماس و غزه منجر شد، اختلاف بر سر تخلیه و اشغال محله «شیخ جراح» است. پیشرو رسانه‌ای این محله منی‌الکرد، دختر یکی از خانواده‌های بزرگ این منطقه به همراه برادر دوقلویش محمد است و تصویر پدرش از تصویرهای شاخصی است که در جهان با عنوان «لن نرحل» یعنی «از اینجا نمی‌رویم» منتشر شده‌اند.

انتشار یک فیلم موجب شناخته‌تر شدن مونا در سطح جهانی شد. در این فیلم او به یک صهیونیست می‌گوید: «تو داری خانه مرا می‌دزدی!» و آن صهیونیست جواب می‌دهد: «اگر من ندزدم یک نفر دیگر می‌دزد.» با همین فیلم او توانست به خوبی صهیونیسم را به زبان ساده به تمام جهان معرفی کند و شکست مسیر سازش با آنان را نشان دهد. مونا کمتر از ۲۵ سال دارد و از دانشگاه «بیرزت» مدرک لیسانس رسانه دارد.

پوشش لحظه به لحظه اعتراضات شیخ جراح

مونا و دوستانش سال‌هاست به موضوع اشغال اعتراض می‌کنند. این اعتراض‌ها مبنی بر حکم غیرقانونی رژیم صهیونیستی در تخلیه خانه‌ها و تسخیرشان توسط شهرک‌نشینان اسرائیلی است. مسلمانان در آن محله پیش از ماه مبارک رمضان صبحانه برقرار می‌کردند، نماز جماعت می‌خواندند و در ایام ماه مبارک رمضان هم مراسم افطاری داشتند. آن‌ها هر شب زمان‌بندی مشخصی برای تجمعات تعیین می‌کردند و مونا هم در صفحه شخصی‌اش گزارش برگزاری همه این تجمعات را منتشر می‌کرد. این فیلم‌ها دختر جوان فلسطینی را به رهبر رسانه‌ای محله شیخ جراح تبدیل کرده است. او صدای اعتراض فلسطینیان این محله را به کل جهان می‌رساند و سبب شده است هشتک «#نقذوا_حی_شیخ_جراح» هشتکی جهانی شود.

وقتی حماس صدای درخواست مونا و دوستانش را شنید

پس از این اعتراض‌ها و تجمع‌ها در «مسجدالاقصی»، اعتراض‌های متعددی به ورود و خروج به مسجدالاقصی و بحث در مورد نماز و ماه رمضان در مسجدالاقصی پیش آمد که کمک کرد، جریانی که مونا شروع کرده بود، دیده شود. در این بین حماس هم به درخواست مونا و دوستانش و فلسطینیانی که در این منطقه بودند، پاسخ مثبت داد. مهلتی را مشخص کرد و ضمن آن تهدید کرد که رژیم صهیونیستی باید طی این مدت منطقه را تخلیه کند. بیت‌المقدس را در اختیار مسلمانان قرار دهد و امنیت را برای نمازگزاران و روزه‌داران فلسطینی برقرار کند. در نهایت این تنش‌ها موجب ۱۲ روز جنگ سنگین و شدید بین حماس و اهالی سرزمین اشغالی با شهرک‌نشینان صهیونیستی شد که حماس توانست ضربات بی‌سابقه‌ای را به آن‌ها وارد کند.





۲۹ هزار دلار هم به خاطر این تخلف باید می‌پرداختند. فیلم معروفی هم که از مونا منتشر شد که به یک صهیونیست می‌گوید تو خانه‌ مرا دزدیدی، در واقع به این خاطر است که حیاط این خانه مشترک است بین خودشان و چند اشغالگر صهیونیست که شهرک‌نشینانی هستند که به آنجا آمده‌اند.

از سال ۲۰۰۹ دادگاه صهیونیستی به شهرک‌نشینان مجوز سکونت در آن اتاکی را که در سمت دیگر حیاط ساخته شده است، می‌دهد. این باعث می‌شود خانواده‌الکرد از همان موقع مورد آزار و اذیت این افراد قرار بگیرند. مثلاً دروازه‌های اصلی خانه‌شان را شکسته‌اند، یا نقاشی‌های روی دیوارهایشان را خراب کرده‌اند. حصارکشی، آتش‌زدن برخی از وسایل خانواده‌کراد و حتی دیوارنوشته‌هایی علیه عرب‌های ساکن آن منطقه، از دیگر آزارهای شهرک‌نشینان صهیونیستی برای آن‌ها بوده است.

بعد از این اتفاق و از دست رفتن نیمی از خانه، بسیاری از فلسطینی‌ها با آن‌ها اعلام هم‌بستگی کردند و حتی افرادی بوده‌اند که برای مبارزه با صهیونیست‌ها در حیاط غضب‌شده‌ خانه، وارد مبارزه تن به تن شده‌اند.

خانواده‌ مونا یکی از ۲۸ خانواده‌ فلسطینی است که سال ۱۹۵۶ آواره و در این منطقه ساکن شدند. ولی پس از عقب‌نشینی سال ۱۹۶۷ و اشغال شهرها توسط اشغالگران، رژیم صهیونیستی به ساکنان این منطقه اخطار داد که سندهای شما غیرقانونی است! در صورتی که سند به فلسطینی‌ها تعلق دارد. اما در این مورد رژیم صهیونیستی اعتقاد دارد که این زمین‌ها



متعلق به آنان نیست و باید این زمین‌ها را پس بگیرند، در صورتی که چنین نیست.

مونا هنوز هم با اسلحه‌ دوربینش در حال اطلاع‌رسانی از محله‌ شیخ جراح است و حالا مخاطبان میلیونی‌اش منتظرند روایت‌های او را ببینند. دختری که این روزها قهرمان رسانه‌ای فلسطین است.

بی‌نوشته: ۱. در این گزارش به منظور خوانش آسان‌تر و به سبب آوای مشترک نام کوچک منی را مونا می‌نویسیم.

در این مدت صهیونیست‌ها به دنبال مسدودکردن صفحه‌ اینستاگرام او بودند. اما او لحظه به لحظه اتفاقات محله‌ شیخ جراح را در اینستاگرام پوشش می‌داد.

مونا با اینکه بسیار جوان است، از نسل قدیم فلسطینی‌ها نیست و تجربه‌های اشغالگری در سال ۱۹۴۸ را نچشیده، و بسیاری از تجربه‌های سال‌های گذشته فلسطین را به چشم ندیده، اما از نسلی است که مقاومت برایشان جدی است و نمی‌خواهند در برابر اشغالگری رژیم صهیونیستی سکوت گذشتگان‌شان را تکرار کنند.

در واقع مونا و دوستانش با واقع‌گرایی متوجه شدند، رژیم صهیونیستی به هیچ‌وجه هیچ حقی برای آن‌ها قائل نیست و حقوقشان را هیچ‌گاه در نظر نخواهد گرفت و محله‌ شیخ جراح تنها نمونه‌ کوچکی از اشغال کل فلسطین است. آن‌ها معتقدند اگر اتفاق خوبی برای محله‌ شیخ جراح نیفتد، در سایر بخش‌های قدس نیز اتفاق خوبی رخ نخواهد داد و رژیم صهیونیستی هیچ ابایی ندارد که بقیه‌ خانه‌های فلسطینیان را هم غصب کند.

زنان جهان مقاومت را از زنان فلسطینی بیاموزند

مونا در یکی از مصاحبه‌هایش می‌گوید مادر بزرگش در سال ۱۹۴۸ از «حیفا» آواره شد و اگر چه این آوارگی بسیار رنج‌آور بود، اما استواری و مقاومت را به آن‌ها آموخت. حالا مونا نیز از مادر بزرگش این روحیه را به ارث برده است. مونا در مصاحبه‌ای دیگر نیز گفت: «زن فلسطینی نماد پایداری و مقاومت است و زنان جهان باید مقاومت را از زنان فلسطینی بیاموزند.» مونا معتقد است محله‌ شیخ جراح متعلق به همه‌ فلسطینیان است و جوانان فلسطینی اجازه نمی‌دهند که فاجعه‌ دوباره‌ای مثل فاجعه‌ سال ۱۹۴۸ برای فلسطینیان تکرار شود.

او در یکی از پست‌های اینستاگرامش نوشته است: «زن‌ها با نقاشی‌هایی که بر دیوارهای این محله‌ها می‌کشند، سعی می‌کنند که تصویری از مقاومت را حتی اگر شده فقط روی دیوار خانه‌ها، نگه دارند. نقش‌هایی چون پرچم و نقشه‌ فلسطین، کودکان، زنان، مشت و... بر دیوارها نشان می‌دهد که زنان فلسطینی در جنبش بازپس‌گیری محله‌ شیخ جراح شریک هستند و تلاش می‌کنند دادگاه‌ها به نفع آن‌ها رأی دهند.»

اشغال خانه به خانه

هرکدام از خانه‌های محله‌ شیخ جراح داستانی دارند. داستان مونا و خانواده‌اش این است که آن‌ها پس از اشغال خانه‌شان توسط صهیونیست‌ها، ۷۰ سال پیش به این منطقه آمده‌اند و از آن زمان این خانه را داشته‌اند. پدرش پس از تلاش فراوان و گرفتن مجوزهای بسیار، تصمیم می‌گیرد که یک اتاق به خانه اضافه کند. اما وقتی ساخت‌وساز تمام می‌شود، قاضی دادگاه صهیونیست‌ها حکمی صادر می‌کند که خانه به بهانه نداشتن مجوز توقیف شود و خانواده و فرزندان‌شان از قسمتی از خانه که اتاق جدید در آن ساخته شده بود، محروم شوند و در واقع این نیمی از خانه بوده است. در عین اینکه